

LBRIS

We know
books

ISBN: 978-606-752-344-7

© Editura CHARMIDES / 2024
str. Mihai Eminescu 13, ap. 31
Bistrița, 420041, România Tel: 0263 236257
www.societateadeconcerte.org

Editor: Gavril Țărmure
DTP și copertă: Francisc Baja

Emma Mihăescu

Fituluri

CHARMIDES
2024

Cuprins

gambit / 7
refracție / 11
nimic / 13
decembrie / 14
prima poezie pe care nu mi-ai scris-o / 15
a doua poezie pe care nu mi-ai scris-o / 17
a treia poezie pe care nu mi-ai scris-o / 19
mărturisire / 21
dans la hala traian / 23
despre tine / 25
retrospectiv / 27
identitate / 28
despre nimic / 29
mai rău decât gloanțele / 30
film mut / 31
degeaba / 33
lemn cu lemn / 35
electric / 36
dincolo de gol / 38
aproape / 40
limite / 41

stop-cadru / 43

cer turbat / 45

dublu / 47

27 octombrie / 48

vid / 49

bună dimineața / 50

nu alerga prin zăpadă / 52

șoc termic / 54

orbecăire / 56

o casă / 57

afazie / 59

a patra poezie pe care nu mi-ai scris-o / 60

ars poetica / 62

butaforie / 64

2608 / 65

aici n-am inventat nimic / 67

gambit

soarta mea-i un motociclist cu gene lungi
l-am văzut prima dată când aveam cinci ani
plecam ca-n orice zi la grădiniță
cu georgică scumpul de el cîinele blocului
dar de fapt al meu știa toată lumea
mă ducea și aducea de la trei străzi distanță
adică de la marginea tangibilă a universului
dincolo de care riul se vărsa-n neant
și oamenii cădeau ca o cană de pe masă

intram pe poartă cîinele rămînea afară
avea să se întoarcă ziceam eu
ca întotdeauna să mă aducă acasă
cînd deodat-am auzit un foșnet de piele
un foșnet de plete un foșnet de metal
m-a-nțepat drept în ochi griul ăla de gheață
pe care nu l-a avut nicicînd în privire tata
și ceva din mine a știut

soarta mea-i un motociclist cu gene lungi
umerii lați și un zîmbet diabolic
are în jur de patruzeci de ani
pare să n-aibă nici copii nici nevastă
și mi-am dat seama de-a doua zi că toate ipotezele

că l-a călcat mașina că l-a otrăvit vecinul
pe bietul meu câine georgică scumpul
– care oricum nu era ce trebuia ziceau ei
cîinii negri aduc ghinion –
erau nimic pe lîngă adevăr

soarta mea-i un motociclist cu gene lungi
mi-a zîmbit cînd era să iau foc
cînd am ajuns grădină de perfuzii
tablou de vînătăi și toată durerea lumii
zbiera din pielea mea cîndva albă
să se termine totul odată
că nu merită nimeni așa ceva

toți oamenii pe care i-am pierdut
dincolo de marginea lumii
– de unde tot cădem cu toții ca o cană de pe masă
cînd se schimbă cîntecul –
toți oamenii care vreau să cred că m-au pierdut
la rîndul lor
așteaptă cu bietul meu câine georgică
să se sature matahala aia și de mine
și să-mi dea un ultim brînci spre ei

el îmi ia de sub picior ultima bucată de asfalt
el îmi aruncă-n cap toți țurțurii
el mă privește tandru cînd mă lovește vreo mașină
dar parc-ar și vrea să mă bată
și nu m-aude niciodată
cînd îi strig că poate vreau și eu măcar puțin

să mă distrug singură

cîndva la vreo unșpe ani am zis hai gata
pentru prima și ultima dată
prea-i scîrțîiau hainele oriunde mergeam
și de atunci m-am îmbrăcat ca el
prea-i auzeam pașii
iar de atunci am început să calc asfaltul
ca pe degetele unor criminali de război
dar
cînd a simțit că-ntind mîna spre el
mi-a încins un deget cu patentul
și a jurat că-n fiecare zi
o să-mi plîng nașterea

am mers de-atunci cu capul sus
și cu mîna la spate să nu-mi vadă nimeni inelul
să nu vadă nimeni ce mi-a făcut

soarta mea-i un motociclist cu gene lungi
apare doar uneori cînd îi convine lui
zîmbește cînd tușesc sau cînd mă ard la aragaz
la fiecare țigară la fiecare pahar
la fiecare noapte-n care mă trezesc urlînd
speriată că încă mă trezesc
și nu merg la cîinele meu negru
iar marginea lumii încă pare
orice om pe care nu l-am cunoscut

soarta mea-i un motociclist cu gene lungi

se aruncă în tramvai doar să mă vadă luînd amendă

nu-i zic nimic

cu toții trăim din ceva

și degeaba-mi spun că-s cuminte de data asta

eu știu ascultă-mă eu știu

că dacă m-ai găsi

l-aș căuta și-n gaură de șarpe

aș intra în temnița lui plină de poze cu mine

de toate firele de păr care mi-au căzut

de toate lacrimile mele prinse-n borcane

de toate cuvintele mute

i-aș pune cuțitul la gît

și i-aș urla

NU-MI SCHIMBA MELODIA AUZI NU-MI SCHIMBA MELODIA

refracție

sînt un om ca toți oamenii

dau în cărți citesc în cafea

nu-mi pun zahăr în nimic

nu suport paharele

ies din casă doar cu stîngul

mă spăl pe cap cu bere

ghicesc mereu cine mă sună

port orice-mi vine la mîna

orice ascunde semnele

de cînd eram copil

și încă mă loveam de acvariu

sînt un om ca toți oamenii

și îmi plac chiar toți oamenii

cînd adorm mă multiplic

mă divid exponențial

mi-am pus în gînd să

dorm în pat cu toți oamenii

mă trezesc pe furiș uneori

văd cum apa le mîngîie degetele

le sparg sticla din jurul capului

le intru-n gînd în pupile

cînd se trezesc se sperie
înteleg totul
se țin de mine ca de sfînta viață
dar plec
nu pot să stau cu oameni stricați
și-ncep și ei să nu mai bea din pahare

nu te speria tu urmezi

nimic

oboseala care mă locuia de luni de zile s-a născut în sfîrșit
are ochii tăi și vocea actorilor din interbelic
și pe piele i se văd semne micuțe care seamănă cu inițialele
marilor scriitori studiați la facultate
s-a născut în sfîrșit și nu plînge
am uitat-o prin casă pe undeva
să bei cafea atît de obosit e o idee proastă
bineînțeleș că n-am găsit ceva mai bun de făcut
hai poate doar să-ți scriu acum să te enervez
scriu prost scriu foarte prost scriu din vene scriu din vîrtejuri
să știi nu mai am filtru nu mai am frîne
tu te repari te cicatrizezi mășori calculezi
apoi scrii cu ce-ți mai rămîne
înainte să știi mi-e rușine credeam
că de-ai veni aș face aș spune aș drege
acum auzindu-i respirația cine știe de unde
știi că n-aș mai face absolut nimic
dacă ai veni m-aș culca dracului
în fond de ce-ai veni
nu pot să-ți dau ce îți trebuie nu pot
să te fac mai puțin decît ești
n-am nimic din ce vrei nimic din ce vreau
mă culc mă strîng aici lîngă oboseala asta
să știi dragostea mea am numai
viața asta care nu m-a putut pregăti pentru tine